

Muzeum Nikifora w Krynicy (Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu)

Zakończono prace budowlane budynku Muzeum Nikifora w Krynicy w ramach projektu pn. „Modernizacja energetyczna wojewódzkich budynków użyteczności publicznej”, realizowanego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego na lata 2014-2020, 4 Oś priorytetowa – Regionalna Polityka Energetyczna, Działanie 4.3 – Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym i mieszkaniowym, Poddziałanie 4.3.3 – Głęboka modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej – inwestycje regionalne.

Wykonane działania modernizacyjne zmniejszyły zapotrzebowanie na energię grzewczą budynku, tym samym przyczyniły się do obniżenia kosztów zużycia energii cieplnej oraz energii elektrycznej. Zakończona modernizacja w znaczący sposób zmniejszyła emisję szkodliwych substancji i ograniczyła ich negatywny wpływ na środowisko naturalne.

1. Lokalizacja i podstawowe dane budynku

Budynek Muzeum Nikifora, to zabytkowa, typowa dla XIX-wiecznych uzdrowisk, drewniana willa "Romanówka". Obiekt usytuowany do roku 1990 przy ul. Piłsudskiego rozebrano i po remoncie konserwatorskim w latach 1992-1994 odtworzono na nowym miejscu przy Bulwarze Dietla 19 w Krynicy. Jest to budynek dwukondygnacyjny, podpiwniczony o powierzchni użytkowej 584 m². Muzeum jest miejscem prezentacji twórczości Nikifora oraz wystaw znanych artystów z kręgu sztuki nieprofesjonalnej i ludowej.

2. Stan techniczny – porównanie przed i po modernizacji

Stan techniczny budynku przed modernizacją można określić jako wymagający termomodernizacji. Ze względu na zabytkowy charakter obiektu, wykonane prace zostały oparte o wytyczne konserwatora zabytków.

Przed modernizacją budynek zasilany był w ciepło oraz ciepłą wodę użytkową z kotłowni gazowej mieszczącej się w piwnicy. Źródłem ciepła był niskotemperaturowy kocioł gazowy firmy VISSMAN typu ATOL o mocy 55 kW z roku 1993. Stan techniczny kotła oceniono jako zły i wymagał on wymiany. Modernizacja polegała na wymianie źródła ciepła na nowoczesny kondensacyjny kocioł gazowy dla potrzeb c.o. i c.w.u. Zamontowano nowy zasobnik c.w.u., oraz licznik ciepła dla ciepłej wody użytkowej.

Piec dwufunkcyjny do ogrzewania oraz przygotowania c.w.u. przed i po modernizacji.

Modernizacja objęła również instalację centralnego ogrzewania polegającą na: wymianie wewnętrznej instalacji c.o., wymianie grzejników, zastosowanie ogrzewania podłogowego na parterze budynku. Zainstalowane zostały zawory termostaticzne, regulacyjne zawory podpionowe i automatyczne odpowietrzniki na pionach. Okna zewnętrzne budynku były drewniane, skrzynkowe podwójnie szklone. Ich stan techniczny określono jako zły. Została wykonana wymiana starych okien zewnętrznych (34 szt.) na nowe z nawiewnikami powietrza regulowanymi automatycznie.

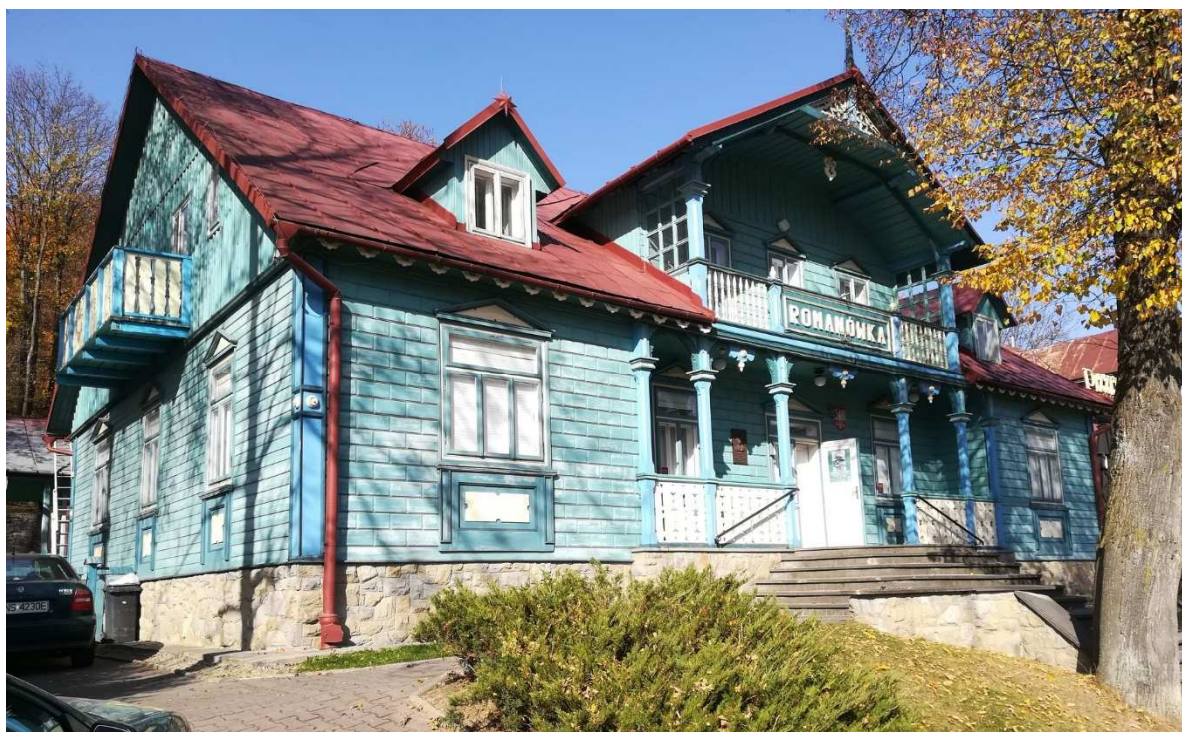
Okna skrzynkowe drewniane przed i po modernizacji.

Podobnie można było opisać stan drzwi mieszczących się w budynku muzeum. Były to drzwi drewniane, podwójne (skrzynkowe). Stolarka drzwiowa była w złym stanie technicznym. Wykonano wymianę drzwi zewnętrznych (5 szt.) na nowe o współczynniku przenikania ciepła $U=1,3 \text{ W}/(\text{m}^2\text{K})$. Dodatkowo przeprowadzono wymianę drzwi wewnętrznych (4szt.) między pomieszczeniami ogrzewanymi i nieogrzewanymi na poddaszu.

Drzwi przed i po modernizacji.

Dachu muzeum o konstrukcji drewnianej, kryty blachą, jest w dobrym stanie technicznym. Strop pod dachem oraz skosy ocieplone były wcześniej płytami wiórkowo-cementowymi o grubości 10 cm. Stan izolacji był zły, z tego względu postanowiono zwiększyć jego izolację termiczną, poprzez zastosowanie pianki poliuretanowej (gr. 17 cm i 14 cm).

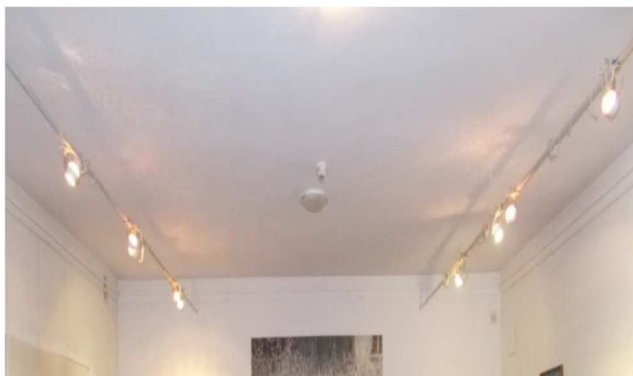

Budynek muzeum przed modernizacją.

Budynek muzeum po modernizacji.

W ramach projektu modernizacji wykonano docieplenie ścian wewnętrznych między pomieszczeniami ogrzewanymi i nieogrzewanymi na poddaszu wełną mineralną o grubości 10 cm. Pozostałe ściany zewnętrzne wykonane są w technologii tradycyjnej drewnianej. Ściany zewnętrzne parterowej przybudówki wykonane z pustaka ceramicznego Max ocieplone wełną mineralną o grubości 10 cm. W tym zakresie ze względu na charakter budynku nie było możliwości lub potrzeby docieplania ww. ścian. Dotąd źródłem światła były tradycyjne żarówki, świetlówki liniowe w starych oprawkach. W części wystawowej źródłem światła było oświetlenie halogenowe. Przeprowadzona modernizacja systemu oświetlenia wbudowanego polegała na wymianie źródeł światła na nowe energooszczędne typu LED wraz z nowoczesnymi oprawkami. Dodatkowo zamontowano czujniki ruchu.

Oświetlenie sal muzeum przed oraz po wykonanej modernizacji.

Działania modernizacyjne które przeprowadzono, zostały wykonane pod nadzorem i wg. ścisłych wytycznych konserwatora zabytków.